

1.

Škoda ťa, synečku,
že za vodú býváš,
voda ľavky vzaľa,
už k nám nechodíváš.

Voda ľavky vzaľa,
půjdem přes kaméní,
kde budem nocovat'
moje potěšení?

2.

Sudťte, páni, sudťte,
sudťte podľe práva,
já sem jí nezabíľ,
zabiľa sa sama.

A já sem sa díváľ
z maštaľe okénkem,
ona sa zabiľa
březovým poľénkem.

343.

Od Vsetína.

Jak je to sluncečko na nebi vysoko, tak je můj šohájek

ode mňa dale - ko.

1.

Jak je to sluncečko na nebi vysoko,
tak je můj šohájek ode mňa daleko.

Jak je to sluncečko na nebi skrúcené,
tak je mé srdečko ve mně zarmúcené.

Jak je ten měsíček na nebi bledučký,
tak je můj syneček šumňučký, pěknučký.

2.

Dybych já věděla, budu-li ťa míti,
daľa bych v zahrádce marijánek síti.

Marijánek síti, růžičku nasadit',
fialku voňavú, a tú ťa pozdraviť.

Dybych já věděla, že my spoju budem,
já bych ti ustlaťa pod zeļeným dubem.

Pod zeļeným dubem na peřinu bílú,
abys nezapoméľ, že máš věrnú milú.